

РЕШЕНИЕ

№ 1041

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9520** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД, депозирана чрез адв. Р., против Заповед № 12/70-01-2 от 19.08.2024 г. на директора на РЗОК – [населено място], с която на дружеството е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 150 /сто и петдесет/ лева за нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 1 от Индивидуален договор № 120678/30.06.2022 г.
Жалбоподателят сочи доводи за незаконосъобразност на административния акт, постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. По отношение на констатираните нарушения на чл. 16, ал. 1, т. 1 от Договор 120678/30.06.2022 г. твърди, че се касае за отразяване в софтуера на предадените помощни средства на деня, следващ предаването им на пациента, като неправилно, при стеснително тълкуване на понятието „непосредствено“ от страна на контролните органи. Обяснява, че процесната услуга е предоставена в нужните обем и качество на пациента, поради което заплатената в полза на лечебното заведение сума е основателно получена.
В съдебното заседание “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД, редовно призован, не изпраща процесуален представител.
Ответникът - Директорът на РЗОК – [населено място] се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд - София град, като обсъди становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На основание чл. 45, ал. 16 от Закона за здравното осигуряване \ЗЗО\ между НЗОК и “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД е ключен Договор № 120678 от 30.06.2022 г. за предоставяне на помощни средства, приспособления, съображения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/ доплащани от НЗОК. Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 1 от договора изпълнителят се задължава да отразява в специализирания софтуер на НЗОК дейностите по отпускане на ПСПСМИ непосредствено след извършването им. На основание чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 27.06.2022 г., глава VI от Договор № 24-2073/ 01.07.2022 г. и Заповед № 12/РД-17-ПСПСМС-10 от 07.08.2024 г. на директора на РЗОК М., от 07.08.2024 г. до 09.08.2024 г., е извършена проверка на търговски обект с рег. № 1200005, с адрес [населено място], [улица], собственост на “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД, по изпълнение на ИД № 120678/30.06.2022 г. и Допълнително споразумение /ДС/ № 2/11.07.2023 г. За резултатите от проверката е съставен Протокол 12/РД-17-ПСПСМС-10 от 09.08.2024 г.

При извършената проверка на представените документи във връзка с отпускането на ПСПСМИ/ремонтни дейности е констатирано, че за ЗОЛ Й. И. на дати 13.02.2024 г. и 21.02.2024 г. в ИИС са отчетени и заплатени отпуснати ПСПСМИ по одобрение № [ЕГН]/30.01.2024 г. - 2 чифта ортопедични обувки по индивидуална мярка на стойност 233 лв. /общо 446 лв./, което не съответства на отразената дата на отпускане върху приемо-предавателен протокол за получени ПСПСМИ/Ремонтни дейности - 12.02.2024 г. Протоколът е връчен на представител на дружеството на 09.08.2024 г. По така направените констатации, отразени в Протокол РД-17-ПСПСМС-10 от 09.08.2024 г., е постъпило възражение от “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД.

С оспорената в настоящото производство Заповед № 12/70-01-2 от 19. 08. 2024 г. на директора на РЗОК – [населено място] на “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 150 /сто и петдесет/ лева за нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 1 от Индивидуален договор № 120678/30.06.2022 г. Видно от съдържанието на заповедта, обсъдено е депозираното от управителя на “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД възражение вх. № 12/70-00-109/16.08.2024 г. В заповедта се съдържат указания за начина и срока на обжалването, като същата е надлежно връчена на адресата на 12.09.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото не е спорно, че между страните на основание чл. 45, ал. 16 от ЗЗО е сключен Договор № 120678/30. 06. 2022 г., по силата на който “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД е поело задължението да осъществява дейности по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, като на 10. 07. 2023 г. е подписано Допълнително

споразумение ДС № 2/11. 07. 2023 г., съдържащо детайлна уредба на отношенията, свързани с дейността по предоставяне на ПСПСМИ, в т.ч. изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК. Договорът и анексът към него са с необходимото съдържание по чл. 43 от Наредба № 10 от 2009 г., в тях е разписана и подробна процедура по налагането на санкции при нарушение разпоредбите на договора и ДС, включително и възможността за обжалване на административния акт по съдебен ред. Сключеният между страните в настоящото производство договор и подписаното към него допълнително споразумение представляват административен договор по смисъла на чл. 19а от АПК, тъй като съставляват писмено съглашение между административен орган и организация, по силата на които възникват, изменят се или се прекратяват права и задължения. Едната от страните при сключения договор е субект на публична власт, в случая НЗОК, представлявана от директора на РЗОК – М..

Административният договор е формален и е сключен по въпроси от значим обществен интерес, а именно - предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК. Именно по тази причина неговото съдържание не е определено свободно от страните, а е подчинено на императивни правила, съдържащи се в закон /ЗХУ, ЗЗО и други/, респ. в подзаконовите актове по приложението на тези закони. Макар че има съвпадане на две насрещни волеизявления, едната страна в случая има възможността чрез използване на властническия метод да управлява сключването и изпълнението на договора, да налага санкции и да го изменя или прекратява едностранно, така както е разписано и в ЗЗО и приложимите наредби и инструкции.

Предвид разписаното в чл. 23а, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 18, ал. 2 от Договор № 120678/30. 06. 2022 г., допълнени с подписаното между страните ДС № 2/10. 07. 2023 г., оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. В случая проверката на “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД е разпоредена със Заповед № 12/РД-17-ПСПСМС-10 от 07.08.2024 г., издадена в съответствие с чл. 12 от административния договор, съгласно който възложителят има право да упражнява контрол по изпълнение на сключения договор съгласно реда на този договор, в какъвто смисъл е и регламентацията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-3 от 27.06.2022 г. за условията и реда за осъществяването и контрола на дейностите по предоставяне, ползване и ремонт на ПСПСМИХУ. Съгласно договореното в чл. 18, ал. 2 от сключения между страните договор /изменен с ДС № 2/11. 07. 2023 г./, директорът на РЗОК упражнява контрол по изпълнението на договорите чрез длъжностни лица на РЗОК - контрольори, чиито правомощия са разписани в чл. 19 от договора и създадените с § 5 от ДС нови алинеи 2 - 13 на чл. 18. Така, според регламентацията на посочените текстове, контролните органи по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО извършват контрол върху декларираните обстоятелства при сключване на договора; непосредствен контрол по изпълнението на договора; проверки по повод постъпили жалби от хора с увреждания във връзка с изпълнението на договора. В конкретния случай със заповедта за извършване на проверката директорът на РЗОК – М. е определил проверяващите лица, всеки от които на длъжност "контрольор" към отдел ДКИМДПА в РЗОК – М.. Резултатите от проверката и установените нарушения са отразени в Протокол РД-17-ПСПСМС-10 от 09.08.2024 г., надлежно връчен на представител на дружеството за запознаване с констатациите на длъжностните лица, което връчване е удостоверено с подпис. Депозираното от управителя възражение е

отхвърлено като неоснователно по подробно изложени съображения, които се споделят от настоящия съдебен състав. Въз основа на съставения протокол от извършената проверка е издадена процесната заповед, като е спазен разписаният в договора и допълнителното споразумение към него ред за налагане на санкции.

Именно в създадената с § 9 от сключеното между страните споразумение разпоредба на чл. 23а, ал. 2, т. 1 е уредено правомощието на директора на РЗОК да потвърди констатациите на длъжностните лица по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО и да издаде мотивирана заповед за налагане на санкции в случаите, когато изпълнителят оспори установеното от проверяващите лица. В случая, решаващият орган е изложил мотиви, обосноваващи правилността и основателността на изводите на контролните органи за извършено нарушение. Същото е ясно и непротиворечиво описано, а фактичката обстановка е изложена подробно чрез препращане към съответните нарушения от жалбоподателя договорни разпоредби, относими към конкретния казус.

При издаване на процесната заповед не са допуснати нарушения, обуславящи отмяната на основание чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК. Актът е постановен от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в установената писмена форма при излагане на подробни фактически констатации и съответни правни изводи, като е спазена и разписаната процедура по издаване на актове от този вид.

По отношение съответствието на оспорената заповед с материалния закон съдът приема за неоснователно твърдението на жалбоподателя, че липсва съставомерно нарушение, обосноваващо издаването на процесната заповед. Дружеството е санкционирано за нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 1 от договора, изразяващо се в неотразяване на дейността по отпускане на ПСПСМИ/ ремонтни дейности непосредствено след извършването им. По делото се установи, че “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД е отпуснало ПСПСМИ/ ремонтни дейности на 12. 02. 2024 г. /видно от приложения Приемо-предавателен протокол/, като самото отпускане е отразено в специализирания софтуер на НЗОК на 13. 02. 2024 г. и 21.02.2024 г.

Оспорващото дружество твърди, че отразяването в софтуера на предадените помощни средства е извършено на деня, следващ предаването им на пациента, като от страна на ревизиращия екип неправилно е прието, че това отразяване не е непосредствено след отпускане на помощното средство. Същевременно обаче, съгласно изготвения доклад, който се подкрепя от събраните в хода на съдебното производство доказателства, първият чифт ортопедични обувки е въведен в специализирания софтуер на НЗОК 1 ден след отпускането на ПСПСМИ, но вторият чифт е въведен цели 9 дни по-късно. Няма основание да се приеме, че отразяването на дейностите по отпускането на ПСПСМИ в деня, следващ извършването им е „непосредствено“ по смисъла на чл. 16 от договора, а закъснението от 9 дни подкрепя категорично заключението на контролните органи за осъществено нарушение.

Във връзка с това, жалбоподателят във възражението си срещу констатациите по съставения Протокол от 09. 08. 2024 г. не излага доводи, от които да е видно защо според него не е налице нарушение, а единствено прави анализ на думата „непосредствено“. Съгласно българския онлайн синонимен речник /www.sinonimen.onlinerechnik.com/ синоними на „непосредствен“ са „незабавен, неотложен, моментален, мигновен“. Следователно, в случая не може да има съмнение за конкретното значение на думата и в какъв точно смисъл тя е използвана в

Индивидуалния договор. По отношение изложените с жалбата твърдения, че сочената за нарушена норма подлежи на тълкуване, съдът намира същите за неоснователни. Разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от сключения договор представлява изрична императивна норма, въвеждаща конкретно правило за поведение.

Според правната теория, разграничението на правните норми на императивни и диспозитивни е с оглед на това дали нормата задължително трябва се приложи тогава, когато се осъществяват фактите посочени в хипотезиса и или адресатът на правната норма може да се отклони от предписаното в нея. Императивните правни норми са установени в обществен интерес, а диспозитивните са в интерес на едната или и на двете страни. В случая е безспорно, че посочената разпоредба има за цел по-добра отчетност и проследимост при разходването на публични средства, съответно същата не подлежи на разширително тълкуване.

Доказателствата по делото недвусмислено сочат, че в специализирания софтуер на НЗОК, който изпълнителят е задължен да ползва по силата на договора и сключеното допълнително споразумение, предоставянето на ПСПСМИ/ ремонтни дейности не е отразено непосредствено след извършването. Изложеното води до извода, че действително от оспорващото дружество е допуснато нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 1 от сключения договор, за което по силата на новосъздадения с подписаното допълнително споразумение чл. 24б, т. 18, б. „а“ от договора се следва санкция /„финансова неустойка“ в размер на 150 лв. и възстановяване на неоснователно получени суми/. Що се отнася до размера на наложеното наказание, съдът приема че административният орган не е допуснал нарушения, които да са основание за отмяна на издадената заповед. Нарушението и обстоятелствата около неговото извършване са ясно и точно описани, като наложената санкция е в предвидения в договора фиксиран размер от 150 /сто и петдесет/ лева.

Доколкото обжалваната заповед не страда от пороците, посочени от оспорващото дружество, и при служебната проверка не бяха установени основания за отмяната ѝ, жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съдът приема за основателна своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 53-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД против Заповед № 12/70-01-2 от 19. 08. 2024 г. на директора на РЗОК – [населено място].

ОСЪЖДА “ФУУТ КЕЪР Медико-техническа лаборатория” ЕООД да заплати в полза на РЗОК М. сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

